

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. április 30.*

„Fellebbezés – Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – A 4. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése – A hozzáférési jog alóli kivételek – A vizsgálatok céljainak védelmére vonatkozó kivétel – Folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárással kapcsolatos dokumentumok – A 98/34/EK irányelven alapuló értesítési eljárás keretében kibocsátott részletes vélemények – Hozzáférés iránti kérelem – Megtagadás – Az Európai Unió Törvényszéke előtti eljárás során kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele – Hozzáférhetővé tétel – Elfogadhatatlanság – Az eljáráshoz fűződő érdek – Fennmaradás”

A C-560/18. P. sz. ügyben,

az **Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych** (székhelye: Varsó [Lengyelország], képviseli: P. Hoffman adwokat)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. szeptember 3-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: M. Konstantinidis és A. Spina, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Svéd Királyság** (képviselek: C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg és H. Eklinder, meghatalmazotti minőségben),

a **Lengyel Köztársaság** (képviselek: D. Lutostańska és M. Kamejsza-Kozłowska, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, I. Jarukaitis (előadó), Juhász E., M. Ilešić és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: M. Longar tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. szeptember 26-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

a főtanácsnok indítványának a 2019. december 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (a továbbiakban: Igpour), a játékgépek gyártóinak, forgalmazóinak és üzemeltetőinek érdekeit képviselő lengyelországi szervezet, az Európai Unió Törvényszéke 2018. július 10-i Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych kontra Bizottság végzésének (T-514/15, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2018:500) hatályon kívül helyezését kéri, amely végzésben a Törvényszék megállapította, hogy már nem szükséges határozni a következők megsemmisítése iránt az Igpour által benyújtott keresetről: a GestDem 2015/1291. sz., 2015. június 12-i bizottsági határozat, amely megtagadja az Igpourtól a 2014/537/PL. sz. bejelentési eljárásban az Európai Bizottság által kibocsátott részletes véleményhez való hozzáférést, valamint a GestDem 2015/1291. sz., 2015. július 17-i bizottsági határozat, amely megtagadja az Igpourtól 2014/537/PL. sz. bejelentési eljárásban a Máltai Köztársaság által kibocsátott részletes véleményhez való hozzáférést (a továbbiakban együttesen: vitatott határozatok).

Jogi háttér

- 2 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás: 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[...]

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

[...]

– ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[...]”

A jogvita előzményei

- 3 2013. november 20-án a Bizottság a 2013/4218. sz. kötelezettségszegési eljárás keretében az EUMSZ 258. cikk alapján felszólító levelet küldött a Lengyel Köztársaságnak és bizonyos más tagállamoknak, amelyben felszólította a címzetteket arra, hogy a szerencsejáték-szolgáltatásokra irányadó nemzeti szabályozási keretüket hozzák összhangba az EUM-Szerződés szerinti alapvető szabadságokkal.
- 4 A Lengyel Köztársaság – a Bizottság által 2014. március 3-án átvett – válaszában jelezte, hogy a Bizottság aggályaira válaszolandó, szándékában áll a Bizottságnak bejelenteni egy, a szerencsejátékokról szóló lengyel törvény módosítását célzó törvénytervezetet a műszaki szabványok és szabályok terén

történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.) alapján.

- 5 2014. november 5-én a Lengyel Köztársaság – a 98/34 irányelv 8. cikkének megfelelően – közölte a Bizottsággal a jelzett törvénytervezetet. Ezt a közlést a 2014/537/PL. sz. hivatkozási számon vették nyilvántartásba.
- 6 A Bizottság és a Máltai Köztársaság – a 98/34 irányelv 9. cikkének (2) bekezdése szerint – 2015. február 3-án, illetve február 6-án részletes véleményt bocsátott ki a közölt törvénytervezetről.
- 7 2015. február 17-én az Igpour – az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján – hozzáférést kért a Bizottság és a Máltai Köztársaság által készített véleményekhez.
- 8 2015. március 10-én a Bizottság megtagadta az Igpourtól a kért dokumentumokhoz való hozzáférés biztosítását.
- 9 2015. április 16-án az Igpour – az 1049/2001 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően – a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelemmel fordult a Bizottsághoz.
- 10 A Bizottság a vitatott határozatokban kifejtette, hogy a 2013/4218. sz. kötelezettségszegési eljárást illetően a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmét, mivel ezek a vélemények elválaszthatatlanul kapcsolódnak az említett eljáráshoz.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 11 A Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 1-jén benyújtott keresetlevelével az Igpour keresetet indított a vitatott határozatok megsemmisítése iránt. A Svéd Királyság számára megengedték, hogy az Igpour kérelmeinek támogatása, a Lengyel Köztársaság számára pedig, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon az eljárásba.
- 12 2017. december 7-én a Bizottság a Lengyel Köztársaság vonatkozásában lezárta a 2013/4218. sz. kötelezettségszegési eljárást.
- 13 2018. február 28-án a Bizottság úgy határozott, hogy hozzáférést biztosít az Igpour számára a kért dokumentumokhoz.
- 14 A Törvényszék a 2017. szeptember 28-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.
- 15 A Törvényszék Hivatalához 2018. március 6-án benyújtott beadványában a Bizottság annak megállapítását kérte a Törvényszéktől, hogy a kereset okafoyottá vált, valamint, hogy arról már nem szükséges határozatot hozni, mivel úgy döntött, hogy hozzáférést biztosít az Igpour számára ahhoz a két dokumentumhoz, amelyre a vitatott határozatok vonatkoznak. A Bizottság kérte továbbá, hogy a Törvényszék az Igpourt kötelezze a költségek viselésére.
- 16 2018. március 14-i végzésében a Törvényszék úgy határozott, hogy újból megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és felhívta a többi felet arra, hogy adja elő a Bizottság által benyújtott, okafoyottság megállapítása iránti kérelemre vonatkozó észrevételeit. Az Igpour észrevételeiben vitatta, hogy

megszűnt volna az eljáráshoz fűződő minden érdeke. A Lengyel Köztársaság észrevételeiben annak kijelentésére szorítkozott, hogy nem ellenzi a Bizottság kérelmét. A Svéd Királyság nem nyújtott be észrevételeket az okafogyottság megállapítása iránti kérelemre vonatkozóan.

- 17 A Törvényszék a megtámadott végzésben egyrészről megállapította, hogy nem valószínű, hogy a jövőben ennyire atipikus helyzet merüljön fel. Másrészről úgy vélte, hogy az Igpour mindössze a Bizottsággal szembeni, az Unió (szerződésen kívüli) felelősségének megállapítása iránti jövőbeli kereset benyújtásának lehetőségére hivatkozott, annak pontosítása nélkül azonban, hogy neki magának vagy tagjainak szándékában áll-e élni ezzel a lehetőséggel.
- 18 A Törvényszék következőképpen megállapította, hogy a keresetről már nem szükséges határozni, valamint, hogy a felek maguk viselik saját költségeiket.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 19 Fellebbezésében az Igpour azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést,
 - semmisítse meg a vitatott határozatokat, és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
 - vagylagosan, érdemi határozathozatal céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék, és a költségekről jelenleg ne határozzon.
- 20 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant, és
 - az Igpourt kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.
- 21 A Svéd Királyság azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést és semmisítse meg a vitatott határozatokat.
- 22 A Lengyel Köztársaság a tárgyaláson előterjesztette észrevételeit, és lényegében a fellebbezés megalapozatlanként történő elutasítását kérte.

A fellebbezésről

- 23 Fellebbezésének alátámasztása céljából az Igpour öt jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapról

A felek érvelése

- 24 Első jogalapjában az Igpour azzal érvel, hogy a megtámadott végzés 30. és 32. pontja két szempontból téves.

- 25 A Törvényszék egyrészről tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy nem valószínű, hogy az Igpour által hivatkozott állítólagos jogellenesség megismétlődik a jövőben. A Törvényszék másrészről tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az bír relevanciával, hogy a jövőben felmerülhet-e a jelen ügybelihez hasonló konkrét helyzet, holott az releváns, hogy a Bizottság az 1049/2001 rendelet vagy a 98/34 irányelv Igpour által vitatott értelmezéseit a jövőben is alkalmazni fogja-e.
- 26 Az Igpour szerint egyfelől a Törvényszék nem úgy vélte, hogy valószínűtlen, hogy a Bizottság a jövőben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésének olyan értelmezésére támaszkodjon, amely szerint a hozzáférhetővé tétel megtagadásának általános vélelmének hatálya alá tartoznak azok a dokumentumok, amelyek „elválaszthatatlanul kapcsolódnak” valamely folyamatban lévő kötelezettségszegési eljáráshoz, függetlenül attól, hogy tartalmazzak-e hivatkozásokat felszólító levelekre.
- 27 A Törvényszék nem annak valószínűségét értékelte, hogy ez az értelmezés felmerül-e a jövőben, hanem annak valószínűségét, hogy ezt az értelmezést ismét alkalmazni fogják-e a jelen ügybelihez hasonló helyzetben, azaz olyan új ügyben, amelyben a kötelezettségszegési eljárás folyamatban van, egy tagállam közli a Bizottsággal az említett eljárás alapjául szolgáló aggályokra reagáló törvénytervezetet, a Bizottság pedig részletes véleményt bocsát ki erről a tervezetről, majd pedig azon az alapon tagadja meg e vélemény hozzáférhetővé tételét, hogy védeni kell a kötelezettségszegési eljárás célját.
- 28 A Törvényszék másfelől a jelen ítélet 26. és 27. pontjában meghatározottal azonos hibát követett el a Bizottság azon érvével kapcsolatban, amely szerint az átláthatóságnak a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2015. L 241., 1. o.) felváltott 98/34 irányelvet alátámasztó elve nem képezi akadályát annak, hogy a nem bizalmas jellegű bejelentési eljárásokban hozott részletes vélemények tekintetében a hozzáférhetővé tétel megtagadásának általános vélelmére hivatkozzanak.
- 29 Egyebekben – figyelemmel a 2015/1535 irányelvben előírt értesítéssel kapcsolatban a tagállamokra háruló kötelezettségek jelentős körére – valószínű, hogy számos bejelentett törvénytervezet legalábbis részben reagál a Bizottság olyan aggályaira, amelyeken egy folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárás alapul, ekként pedig valószínű, hogy a jelen ügybelihez hasonló helyzet ismét előáll. A Törvényszék egyáltalán nem igazolta az ennek ellenkezőjére vonatkozó állítását, és azt nem is lehetne igazolni.
- 30 Az Igpour megjegyzi, hogy egy másik, rá vonatkozó végzés, azaz a 2018. július 19-i Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych kontra Bizottság végzés (T-750/17, nem tették közzé, EU:T:2018:506) bizonyítja, hogy a Bizottság állandó jelleggel védi az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének, valamint az átláthatóság 98/34 irányelvben és 2015/1535 irányelvben rögzített elvének általa elfogadott értelmezését, és megerősíti annak valószínűségét, hogy a jövőben ez az értelmezés.
- 31 Az Igpour ezen túlmenően azzal érvel, hogy meglehetősen valószínű, hogy ő maga a jövőben dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket fog benyújtani, amelyekre a Bizottság az uniós jognak a jelen ügyben vitatott érvelésre hivatkozva fog reagálni. E tekintetben hangsúlyozza, hogy – vállalkozók szervezeteként – tevékenységei a tagjai gazdasági ügyleteinek valamennyi aspektusára, nem pedig csak azokra terjednek ki, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az általa képviselt konkrét ágazathoz, vagy amelyekre a szerencsejátékokkal kapcsolatos nemzeti jogszabályok vonatkoznak.
- 32 A svéd kormány megjegyzi, hogy még ha az Igpour már hozzá is fér a szóban forgó dokumentumokhoz, a vitatott határozatokat a Bizottság hivatalosan nem vonta vissza, ily módon a jogvita tárgya továbbra is fennáll.

- 33 A svéd kormány szerint az Igpour szándékosan akkor kért hozzáférést a részletes véleményekhez a bejelentési eljárás keretében, amikor a kötelezettségzegési eljárás még folyamatban volt. Mivel a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételére csak az említett eljárások lezárását követően került sor, ez nem tette lehetővé a hozzáférés iránti kérelemmel elérni kívánt célkitűzések maradéktalan megvalósítását.
- 34 A svéd kormány osztja az Igpour azon álláspontját, amely szerint a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia, hogy a Bizottság a jövőben hivatkozhat-e az általános vélelemnek az általa a vitatott határozatokra alkalmazott szabályára. Ezt az álláspontot közvetlenül alátámasztja a 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet (C-57/16 P, EU:C:2018:660), amelyből kitűnik, hogy azt kell megvizsgálni, hogy a hivatkozott jogellenesség megismétlődhet-e a jövőben.
- 35 A svéd kormány – az Igpourhoz hasonlóan – úgy véli, hogy igen valószínű, hogy ez a helyzet a jövőben ismét előfordul. Ugyanis először is, fennáll annak a közvetlen kockázata, hogy a Bizottság a 2015/1535 irányelvben előírt bejelentési eljárások keretében benyújtott, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti jövőbeli kérelmeket elutasító határozatokat az általános vélelemre vonatkozó, vitatott szabályra hivatkozással indokolja. Másodszor, a Bizottság a vitatott határozatok elfogadását követően valójában már alkalmazta az általános vélelem e szabályát, mégpedig abból a célból, hogy azzal az Igpour által a 2015/1535 irányelvben előírt bejelentési eljárásban előterjesztett, a Bizottság észrevételeihez és egy részletes véleményhez való hozzáférés iránti kiegészítő kérelmének elutasítását indokolja. Harmadszor, az, hogy az Igpour esetében fennáll annak a jelentős kockázata, hogy a Bizottság a jövőben vele szemben az általános vélelem említett szabályára hivatkozik, abból a körülményből is ered, hogy az Igpour a játékgépek gyártóinak, forgalmazóinak és üzemeltetőinek érdekeit képviselő lengyelországi szervezet, amelynek tevékenységei a tagjai gazdasági ügyleteinek valamennyi aspektusára, nem pedig csak azokra terjednek ki, amelyek a szervezet által képviselt konkrét ágazathoz közvetlenül kapcsolódnak, vagy amelyekre a szerencsejátékokkal kapcsolatos nemzeti jogszabályok vonatkoznak. Végezetül, ez a kockázat nemcsak az Igpour dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeit, hanem a más személyek által benyújtott kérelmeket illetően is fennáll.
- 36 A Bizottság azzal érvel, hogy az első fellebbezési jogalap nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 37 Első jogalapjában a svéd kormány által támogatott Igpour lényegében azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 30. és 32. pontjában megállapította, hogy nem valószínű, hogy az általa hivatkozott jogellenesség megismétlődik a jövőben, és hogy ily módon semmilyen érdeke nem fűződik az eljárás folytatásához. Álláspontja szerint ebben az összefüggésben nem az a releváns kérdés, hogy a jövőben felmerülhet-e a jelen ügybelihez hasonló konkrét helyzet, hanem az, hogy általánosságban fennáll-e annak a kockázata, hogy a hivatkozott jogellenesség a jövőben ismét bekövetkezik, konkrétan pedig az, hogy a Bizottság a jövőben alkalmazza-e az 1049/2001 rendeletnek ugyanezt az értelmezését, amely szerint jogosult a folyamatban lévő kötelezettségzegési eljárásokban a bizalmas jelleg általános vélelmét alkalmazni.
- 38 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a jogvita tárgyának – az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik, ami azt feltételezi, hogy a kereset az eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 A felperes bizonyos esetekben megőrizheti a megtámadott jogi aktus megsemmisítésének kérelmezéséhez fűződő érdeket annak elérése érdekében, hogy ezen aktus kibocsátója a jövőben megfelelő módosításokat tegyen, és ily módon kerülje el a szóban forgó aktushoz állítólag kapcsolódó

jogellenesség ismétlődésének kockázatát (2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 48. pont).

- 40 Ezen érdek fennmaradása feltételezi, hogy e jogellenesség a jövőben megismétlődhet az adott ügy sajátos körülményeitől függetlenül (2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 52. pont; 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 48. pont).
- 41 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az is következik, hogy a felperes eljáráshoz fűződő érdekének fennmaradását *in concreto* kell értékelni, figyelembe véve különösen a hivatkozott jogellenesség következményeit, valamint az állítólagosan elszenvedett kár jellegét (2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 65. pont).
- 42 A jelen ügyben a megtámadott végzés 30. pontjában a Törvényszék úgy vélte, hogy mivel az Igpour keresete a 98/34 irányelv alapján kibocsátott és az ezen irányelv alapján valamely tagállam által közölt törvénytervezetre vonatkozó részletes véleményekhez való hozzáférés megtagadására irányul, továbbá, mivel a Bizottság e vélemények hozzáférhetővé tételének megtagadását azzal indokolta, hogy védeni kell a folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárás célját, nem valószínű, hogy a jövőben ennyire atipikus helyzet merül fel.
- 43 Kétségtelenül nem vitatott, hogy a Bizottság a kért dokumentumokhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése, és konkrétan a részletes vélemények és a Lengyel Köztársasággal szembeni, szóban forgó kötelezettségszegési eljárás között állítólagosan fennálló elválaszthatatlan kapcsolat, ennél fogva pedig a bizalmas jelleg – folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokra alkalmazandó – általános vélelme alapján tagadta meg.
- 44 Ily módon nem lehet kizárni – amint azt az Igpour állítja –, hogy egy folyamatban lévő kötelezettségszegési eljáráshoz elválaszthatatlanul kapcsolódó bármely dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása céljából a Bizottság indokolását a jövőben ismételten a hozzáférhetővé tétel megtagadásának ezen általános vélelmére alapítsa.
- 45 A Bíróság azonban már elismerte, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás pert megelőző szakaszához kapcsolódó dokumentumokat, ezen belül az EU Pilot eljárás keretében a Bizottság és az érintett tagállam közötti dokumentumváltást megilleti a bizalmas jelleg általános vélelme (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 46 Ennél fogva az Igpour – azzal, hogy eljáráshoz fűződő érdekét arra az érvre alapítja, amely szerint az általa hivatkozott jogellenesség az adott ügy sajátos körülményeitől függetlenül a jövőben megismétlődhet – valójában a bizalmas jelleg Bíróság által már megerősített általános vélelmének fennállását vitatja.
- 47 „A jövőben esetlegesen megismétlődő jogellenesség” ennyire elvont értelmezésének elfogadása – amint arra a főtanácsnok indítványának 73. pontjában lényegében szintén rámutatott – paradox következményekkel járna. A felperes eljáráshoz fűződő érdeke ugyanis a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos bármely eljárásban pusztán amiatt automatikusan fennmaradna, hogy a jövőben az érintett intézmény a kifogásolt módon értelmezhetne egy konkrét jogi rendelkezést.
- 48 Ezen túlmenően – az Igpour által előadottakkal ellentétben, és amint azt a főtanácsnok indítványának 115. pontjában lényegében szintén megjegyezte – a jelen ügyben nem állnak fenn olyan konkrét okok, amelyek arra engednének következtetni, hogy az Igpourt „az említett vélelem jövőbeli ilyen alkalmazása különösen érintheti”.

- 49 A jelen ügy körülményei ugyanis eltérnek a 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet (C-57/16 P, EU:C:2018:660) alapjául szolgáló ügy körülményeitől. Egyrésztől abban az ügyben a hozzáférés iránti kérelem a környezetvédelmet érintő uniós jogalkotási eljárással kapcsolatos dokumentumokra vonatkozott. Másrésztől abban az ítéletben a Bíróság azon az alapon ismerte el, hogy a felperesnek – a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele ellenére – érdeke fűződik az eljárás folytatásához, hogy a fellebbezés olyan ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, amely első alkalommal ismerte el az említett jogalap alapján a bizalmas jelleg általános védelmének egy bizonyos dokumentumkategóriára való alkalmazását. Ténylegesen valószínű volt tehát, hogy a védelem alkalmazására – amelynek jogszerűségét kifogásolták – az adott ügy sajátos körülményeitől függetlenül a jövőben sor kerülhet, míg a jelen ügyben a hivatkozott jogellenesség a Bíróság által már elismert védelem sajátos körülmények közötti alkalmazásához kapcsolódik, így ez a jogellenesség e körülményeken kívül nem tud megismétlődni.
- 50 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Törvényszék helytállóan értékelte *in concreto* azokat a sajátos körülményeket, amelyek között az állítólagos jogellenességre sor került, és helytállóan állapította meg, hogy nem valószínű, hogy – sajátosságaikra figyelemmel – ezek a körülmények megismétlődnék, ily módon pedig azt, hogy nem valószínű, hogy a hivatkozott jogellenesség a jelen ügy sajátos körülményein kívül megismétlődik.
- 51 Ami egyebekben a jelen ítélet 28–31. pontjában kifejtett érveket illeti, meg kell állapítani, hogy azokkal az Igpour lényegében azt rója fel a Törvényszékkel szemben, hogy a jelen ítélet 42–50. pontjában elemzettel azonos módon alkalmazta tévesen a jogot. Ezeket az érveket ennél fogva ugyanezen indokok alapján kell elutasítani.
- 52 A fentiek összességéből következik, hogy az első jogalapot mint megalapozatlant kell elutasítani.

A második jogalapról

A felek érvelése

- 53 Második jogalapjában az Igpour előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 33. pontjában lényegében megállapította, hogy az ügy érdemi határozathozatal nélküli lezárása nem teszi majd lehetővé a Bizottság számára, hogy kivonja magát a hatékony bírósági felülvizsgálat alól. A Bizottság ugyanis mindenkor dönthet úgy, hogy biztosítja a hozzáférést a kért dokumentumokhoz, ha azt észleli, hogy fennáll a kockázata annak, hogy elvesztes lesz egy jogvitában.
- 54 Az Igpour azt állítja, hogy a Törvényszék azon érvelése, amely szerint „[azon] érv elismerése[, amely szerint az ügy érdemi határozathozatal nélküli lezárása lehetővé teszi majd a Bizottság számára, hogy kivonja magát a hatékony bírósági felülvizsgálat alól] annak megállapítását eredményezné, hogy – anélkül, hogy meg kellene állapítani az egyes ügyek sajátos körülményeit – minden olyan felperes, akinek a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét eredetileg elutasították, kérhetné, hogy a közte és a szóban forgó kérelemmel érintett intézmény közötti jogvitában hozzanak határozatot, mégpedig annak ellenére, hogy keresetének az uniós bíróság előtti megindítását követően eleget tettek hozzáférés iránti kérelmének” ezen érv pontatlan értelmezésén alapul.
- 55 Elsősorban, az eljárás folytatásához fűződő érdek a jelen ügyben egyrésztől amiatt áll fenn, hogy a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása a kért dokumentumok és a folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárás közötti állítólagosan „elválaszthatatlan kapcsolaton” alapul, másrésztől pedig amiatt, hogy a kötelezettségszegési eljárás lezárult, és a dokumentumokat mind az eljárás írásbeli, mind pedig szóbeli szakaszának lezárását követően adták át. E feltételek teljesülése esetén az uniós bíróságoknak határozatot kell hozniuk a keresetről. Figyelemmel arra, hogy kizárólag a Bizottság határozhat a kötelezettségszegési eljárás lezárásának célszerűségéről és időpontjáról, ezt a határozatot

meghozhatná akkor, ha a tárgyalást követően és a szóbeli szakasz lezárása után érzékeli annak kockázatát, hogy pervesztes lesz. Ily módon dönthet akként, hogy elkerül egy olyan végeredményt, amely a számára kedvezőtlen lenne. A gyakorlatban, ha a kötelezettségszegési eljárás megszüntetné annak szükségességét, hogy a Törvényszék határozatot hozzon, ez a megközelítés lehetővé tehetné a Bizottság számára, hogy egy ilyen döntés bármiféle bírósági felülvizsgálata nélkül évekig késleltesse a bármely dokumentumhoz való hozzáférést.

- 56 Másodsorban, a Törvényszék által alkalmazott érvelés nyilvánvalóan nem összeegyeztethető a 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-239/12 P, EU:C:2013:331) 78. és 79. pontjában a Bíróság által kifejtett ítélkezési gyakorlattal, amely szerint az eljárás folytatásához a valamely megtámadott jogi aktus joghatásainak megszűnését követően fűződő érdeket igazolhatja az, hogy a hivatkozott jogellenesség elismeréséből a felperesnek előnye származhat.
- 57 Harmadsorban, az Igpour azzal érvel, hogy a Törvényszék érdemben nem igazán vitatta azt az állítását, amely szerint a Bizottság elkerül mindenféle bírósági felülvizsgálatot, valamint, hogy ez az állítás elegendő annak megállapításához, hogy az Igpournak érdeke fűződik keresetének fenntartásához. A hozzáféréshez való jog közvetlenül az EUMSZ 15. cikkből és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 42. cikkéből ered. Ily módon különösen fontos garantálni a Bizottság dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozó határozatainak hatékony bírósági felülvizsgálatát.
- 58 A Bizottság azzal érvel, hogy ez a jogalap nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 59 Második jogalapjában az Igpour lényegében azt állítja, hogy az ügy Törvényszék általi, érdemi határozathozatal nélküli lezárása lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy kivonja magát a hatékony bírósági felülvizsgálat alól, valamint, hogy a Törvényszék – amennyiben azt állapította meg, hogy nem ez a helyzet – a megtámadott végzés 33. pontja téves jogalkalmazáson alapul.
- 60 E tekintetben megjegyzendő, hogy a jelen ítélet 39. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy jóllehet a felperes bizonyos körülmények között akkor is megőrzi a megsemmisítés iránti keresettséghez fűződő érdeket, ha a keresetindítást követően megszűnt joghatásokat kívánni az a jogi aktus, amelynek megsemmisítését kéri, ez nem minden esetben van így.
- 61 Márpedig az első fellebbezési jogalap elemzéséből kitűnik, hogy az Igpour nem tudta bizonyítani, hogy a jelen ügy körülményei alapján a Törvényszéknek – tekintettel erre az ítélkezési gyakorlatra – azt kellett volna megállapítania, hogy továbbra is fennáll az eljáráshoz fűződő érdeke annak ellenére, hogy a Törvényszék előtti eljárás során a Bizottság biztosította a hozzáférést ahhoz a két dokumentumhoz, amelyekre a vitatott határozatok vonatkoztak.
- 62 Egyebekben amennyiben ezzel a jogalappal az Igpour lényegében azt állítja, hogy a megtámadott végzéssel a Törvényszék – az Alapjogi Charta 47. cikkének megsértésével – megfosztotta őt a hatékony bírói jogvédelemtől, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében ennek a rendelkezésnek nem célja a Szerződésekben szabályozott bírósági felülvizsgálati rendszer, különösen pedig az uniós bíróságokhoz közvetlenül előterjesztett keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok módosítása (2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. pont; 2017. október 25-i Románia kontra Bizottság ítélet, C-599/15 P, EU:C:2017:801, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), ekként pedig ugyanígy nem módosítja az eljáráshoz fűződő érdek értékelésével kapcsolatos feltételeket.

- 63 Ennélfogva nem alkalmazta tévesen a jogot a Törvényszék akkor, amikor a megtámadott végzés 33. pontjában megállapította, hogy az Igpour érvének elfogadása annak megállapítását eredményezné, hogy – anélkül, hogy meg kellene állapítani az egyes ügyek sajátos körülményeit – az a felperes, akinek a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét eredetileg elutasították, kérhetné, hogy a közte és a szóban forgó kérelemmel érintett intézmény közötti jogvitában annak ellenére hozzanak határozatot, hogy keresetének az uniós bíróság előtti megindítását követően eleget tettek hozzáférés iránti kérelmének.
- 64 Következésképpen a második fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant kell elutasítani.

A harmadik és a negyedik jogalapról

A felek érvelése

- 65 Harmadik jogalapjában az Igpour lényegében előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 34. pontjában megállapította, hogy nem képez indokolatlan terhet az, hogy a Bizottsággal szemben indított esetleges kártérítési keresettel összefüggésben neki kell bizonyítania a vitatott határozatok jogellenességét, mivel ebben az esetben támaszkodhat a megsemmisítés iránti keresettel összefüggésben már előterjesztett érvekre.
- 66 Az Igpour álláspontja szerint ez az érvelés két szempontból is téves. Egyrészt egy jogi aktus uniós bíróságok általi megsemmisítése köti a kártérítési keresettel összefüggésben eljáró uniós vagy nemzeti bírakat, illetve az elszenvedett kár megtérítésére irányuló, az uniós intézményekkel folytatott peren kívüli tárgyalások alapját képezheti. Másrészt fogalmazva: a Törvényszék ítéletének kötelező ereje előnyt keletkeztet a számára. Másrészt, figyelemmel a Törvényszék előtti eljárás azon szakaszára, amelyben a megtámadott végzést hozták, azaz az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának lezárását követően, mindenesetre indokolatlan lenne az a teher, amelyet az Igpournak akkor kellene viselnie, ha ezen elemek összességét meg kellene ismételnie egy jövőbeli kártérítési keresettel összefüggésben.
- 67 Negyedik jogalapjában az Igpour lényegében előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 34. pontjában elutasította azon érvét, amely szerint a vitatott határozatok megsemmisítése előnyt biztosíthatna a számára a Bizottsággal folytatott tárgyalások során, valamint a Bizottsággal szemben indított esetleges kártérítési keresettel összefüggésben, pusztán amiatt, hogy nem határozta meg pontosan, „valóban” szándékában áll-e ilyen keresetet indítani, valamint amiatt, hogy nem terjesztett elő pontos, konkrét és ellenőrizhető bizonyítékokat a vitatott határozatok hatásaira vonatkozóan. Az Igpour emellett azt rója fel a Törvényszékkal szemben, hogy őt a saját költségeinek viselésére kötelezte, amelyek a vitatott határozatok által okozott konkrét és bizonyos kárt képeznek.
- 68 Az Igpour szerint – a Törvényszék által megállapítottakkal ellentétben – egyáltalán nem köteles meggyőzni a Törvényszéket arról, hogy „valóban” kártérítési keresetet szándékozik indítani. Érdeke, nem pedig egy esetleges kártérítési kereset az, amelynek nem szabad tisztán hipotetikusnak lennie. Elegendő ugyanis, ha kifejti azokat az okokat, amelyek miatt a vitatott határozatok vagyoni kárt okoztak neki. Nem szükséges pontosítani vagy ellenőrizhetővé tenni az érvelés alátámasztására felhozott tényeket, mivel a Törvényszék feladata vizsgálni azokat. Ez a követelmény tehát okafogyott. Megnehezítené emellett a megsemmisítés iránti kereset és a kártérítési kereset feltételeit egyaránt, azáltal, hogy azokat feleslegesen bonyolítja.
- 69 Mindenesetre okozati összefüggés áll fenn egyrészt a vitatott határozatok, másrészt pedig a megsemmisítés iránti keresettel kapcsolatos költségek között. Ezen túlmenően, ami a Törvényszék költségekkel kapcsolatos határozatát illeti, a költségek a megtámadott végzés kihirdetését követően megtéríthetlenné válnak. Az Igpour előadja, hogy ezen érv előterjesztésével nem a Törvényszék

költségekkel kapcsolatos határozatát vitatja, hanem csak azt a döntést, amely szerint nem szükséges határozatot hozni, amennyiben a Törvényszék nem vette figyelembe, hogy az Igpour részéről felmerült költségek a vitatott határozatok által okozott különös kárt képeznek.

- 70 A Bizottság azzal érvel, hogy ez a két jogalap nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 71 Együttesen vizsgálándó e két jogalapjában az Igpour lényegében előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy nem képez a jelen ügyben az eljáráshoz fűződő érdek bizonyítására alkalmas indokolatlan terhet az, hogy egy esetleges kártérítési keresettel összefüggésben meg kell ismételnie a megsemmisítés iránti keresettel kapcsolatban már előterjesztett érveket. Ezen túlmenően azt rója fel a Törvényszékkel szemben, hogy az azt állapította meg, hogy az Igpour nem pontosította, „valóban” szándékában áll-e ilyen keresetet indítani, és nem is terjesztett elő pontos, konkrét és ellenőrizhető bizonyítékokat a vitatott határozatok hatásaira vonatkozóan, továbbá azt rója fel, hogy a Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy egy ilyen kereset esetleges benyújtása nem bizonyíthatja, hogy az eljáráshoz fűződő érdeke továbbra is fennáll.
- 72 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperesre hárul annak bizonyítása, hogy az eljáráshoz érdeke fűződik, ami minden bírósági eljárás lényeges és alapvető feltétele (2018. november 7-i BPC Lux 2 és társai kontra Bizottság ítélet, C-544/17 P, EU:C:2018:880, 33. pont).
- 73 Márpedig a Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy egy esetleges kártérítési kereset elegendő az eljáráshoz fűződő érdek megalapozásához, feltéve ugyanakkor, hogy az nem hipotetikus (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 69. és 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat; 2018. november 7-i BPC Lux 2 és társai kontra Bizottság ítélet, C-544/17 P, EU:C:2018:880, 43. pont). E tekintetben – a jelen ítélet 41. pontjában felidézetteknek megfelelően – az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradását *in concreto* kell értékelni, figyelembe véve különösen a hivatkozott jogellenesség következményeit, valamint az állítólagosan elszenvedett kár jellegét.
- 74 Ebből következik, hogy az Igpour egy kártérítési kereset jövőbeli benyújtásának lehetőségére való pusztán hivatkozással nem igazolhatta az eljáráshoz fűződő érdekét, anélkül hogy az állítólagos jogellenesség által a helyzetére gyakorolt következményekre vonatkozó konkrét bizonyítékokra, valamint az általa állítólagosan elszenvedett azon kár jellegére hivatkozna, amelynek megtérítésére ez a kereset irányulna.
- 75 Márpedig a tények és bizonyítékok szabad mérlegelése keretében a Törvényszék a megtámadott végzés 34. pontjában megállapította, hogy a felperes annak pontosítása nélkül vetette fel egy ilyen kártérítési kereset lehetőségét, hogy neki magának vagy tagjainak ténylegesen szándékában áll-e élni ezzel a lehetőséggel, mivel az állítólagosan elszenvedett kárt illetően pusztán annyit jelzett, hogy „kereseteket elutasítottak, alpereseket pedig köteleztek”, és semmiféle pontos, konkrét és ellenőrizhető bizonyítékot nem terjesztett elő, e tekintetben a felperes pedig egyebekben egyáltalán nem hivatkozott arra, hogy a Törvényszék elferdítette volna a tényeket vagy az általa előterjesztett érvelést.
- 76 E körülmények között a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg lényegében, hogy nem teljesülnek a jelen ítélet 73. pontjában felidézett ítélezési gyakorlatból eredő és annak megállapítását lehetővé tevő feltételek, hogy egy esetleges kártérítési kereset elegendő lehet a megsemmisítés iránti keresethez fűződő érdek megalapozásához.
- 77 Ami egyebekben azt az érvet illeti, amely szerint az Igpour konkrét kárt szenvedett el amiatt, hogy a Törvényszék őt a saját költségeinek viselésére kötelezte, meg kell állapítani, hogy ez a körülmény – anélkül, hogy megfosztaná ezt a feltételt minden hatályától – önmagában nyilvánvalóan nem teheti lehetővé a megsemmisítésre irányuló eljáráshoz fűződő érdek fennmaradásának megállapítását.

- 78 Azt az érvelést illetően, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak a megtámadott végzés 34. pontjában való megállapításakor, hogy nem képez a jelen ügyben az eljáráshoz fűződő érdek megállapítására alkalmas indokolatlan terhet, hogy egy esetleges kártérítési kereset keretében az Igpournak meg kell ismételnie a megsemmisítés iránti keresetével összefüggésben már előterjesztett érveket, meg kell állapítani, hogy ha a Bíróság helyt adna ennek az érvelésnek, az azt eredményezné, hogy a Törvényszék köteles lenne megvizsgálni a kártérítési keresetet, holott az tisztán hipotetikus. Márpedig amint az a jelen ítélet 74–76. pontjából kitűnik, a Törvényszék a jelen ügyben helytállóan állapította meg, hogy – a felperes által első fokon e tekintetben előterjesztett bármiféle konkrét bizonyíték hiányában – az erre való hivatkozás nem elegendő az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradásának megállapításához.
- 79 Ebből következik, hogy a harmadik és a negyedik fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant kell elutasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvelése

- 80 Ötödik jogalapjában az Igpour lényegében előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak a megtámadott végzés 34. pontjában való megállapításával, hogy nem fűződik érdeke az eljárás folytatásához, holott a vitatott határozatok megsemmisítése szükséges az általa szakmai szervezetként elszenvedett nem vagyoni kár megtérítéséhez, és másként nem lehet megtéríteni ezt a kárt.
- 81 A Bizottság álláspontja szerint ez a jogalap elfogadhatatlan.

A Bíróság álláspontja

- 82 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 170. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék előtti jogvita tárgyát a fellebbezésben nem lehet megváltoztatni. A Bíróságnak a fellebbezési eljárás keretében fennálló hatásköre ugyanis azon jogi megoldás értékelésére korlátozódik, amelyet az elsőfokú bíróság előtt megvitatott jogalapok tekintetében alkalmaztak. Következésképpen nem engedhető meg, hogy valamely fél először a Bíróság előtt hozzon fel olyan jogalapot, amelyet nem terjesztett a Törvényszék elé, mivel ez azt jelentené, hogy a Törvényszék által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a fellebbezési eljárásban korlátozott jogkörrel rendelkező Bírósághoz (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 83 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az Igpour nem állította a Törvényszék előtt, hogy azon az alapon maradt volna fenn a vitatott határozatok megsemmisítéséhez fűződő érdeke, hogy azok megsemmisítése képezi az e határozatok hivatkozott jogellenességéből eredő állítólagos nem vagyoni kárának megtérítést, erre első alkalommal a fellebbezésében hivatkozik.
- 84 Ebből következik, hogy az ötödik fellebbezési jogalapot mint elfogadhatatlant kell elutasítani.
- 85 Következésképpen a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 86 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pereszeses felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

- 87 A jelen ügyben az Igpourt, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 88 Az eljárási szabályzat 140. cikkének megfelelően a Svéd Királyság és a Lengyel Köztársaság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych-ot kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) A Svéd Királyság és a Lengyel Köztársaság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások